

Felcsúti Hírlap

2024. december, XIII. évf., 12. szám (148.)

Télországból Mondd, mit hoztál?

Bepillantás az ovisok és a bölcsisek Mikulás-várásába

Várakozás

Ízek, minták, pillanatok
az adventi vásárból

Keringő

Szalagtűző ünnep
a Letenyeyben

Családmese

Egy koraszülött kisfiú története
az élni akarásról

Decemberi tartalom

3

Télországból

Bepillantás az ovisok és a bölcsisek Mikulás-várásába

6

Szent Miklós napján

Csupa játék a suliban

8

Ajándék

A Gyöngyvirág Nyugdíjasklubban is járt a Mikulás

10

Keringő

Szalagtűző ünnep a Letenyeyben

14

Büszkeségünk

Gudics Máté nyerte meg a TV2 tehetségkutatóját

15

Várakozás

Ízek, minták, pillanatok az adventi vásárból
Az adventi sokadalom kézművesei

20

Családmese

Egy koraszülött kisfiú története az élni akarásról

24

Mesesarok

Csutak kutya kalandjai (2. rész)

26

Konyha

Energiagolyók

27

Kert

Karácsonyfát ajándékba

28

Harangszó

Az adakozás hónapja
Világosság a Világosságtól

30

Mozaik

Télországból Mondd, mit hoztál?

Bepillantás az ovisok és a bölcsisek Mikulás-várásába

Ho-ho-hó! – hangzik fel az öblös, vidám, zengő nevetés, amely másé nem is lehet, csak az övé. A gyerekek máris odafutnak az ablakhoz, s kicsi mancsukat, no meg az orrocskájukat az üvegre tapasztva kémlelik a környéket, míg végre fel nem tűnik a színen a nevetés „gazdája”. Szent Miklós püspök emléknapján a Kastély Óvoda és Bölcsőde falai között értünk a Mikulás nyomába.

„Szia, Mikulás bácsi! Mondd, mit hoztál?” – szegezi a kérdést kerek perec a frissen jött látogatóhoz a kis José. A Mikulás nem jön ám zavarba, s rögvest elő is kerülnek hatalmas puttyonyából a bölcsiseknek szánt ajándékok. „Nézzétek, mit kaptam!” – mutatják egymásnak büszkén a finomságokkal teli csomagjukat a gyerekek. „Hát akkor megyek is tovább” – mondja dolga végeztével a Mikulás. „Miért? Hová mész? Mit csinálsz?” – sorjáznak a kérdések. „Megajándékozom a többi gyermeket” – hangzik a válasz, s a cserfes José az óvó nénik kreatív díszletére utalva hozzászól: „A bejáratnál láttam egy mikulást, de nem igazi volt, mert az igazi itt van, te vagy!”

Az óvodában egymás mellett sorakoznak a csizmácskák, a messzi földről jött vendégre kandallója melegében, karosszéke mellett egy pohár tej és egy kis kalács vár. „Hegyen-völgyön mély a hó, lassan lépked Télapó. Ősz szakál-

lán dér rezeg, messzi földről érkezett. Kampós botja imbolyog, puttyonyában mit hozott?” – érdeklődik a Teknős csoport. „Jó napot, Mikulás bácsi, nézd, nekem is olyan sapkám van, mint neked!” – jegyzi meg Bogi, mielőtt még a Mikulás ajándékozásba kezdene. Miután pedig mindenki megkapta a maga csomagját, Panni néni javaslatára a gyerekek verssel mondanak köszönetet: „Miklós püspök egykor régen segített a szegény népen, őt dicsérte koldus, árva, emlékezzünk jóságára.”

„No hát akkor kukkantunk bele a zsákba!” – indítványozza a Mikulás a Süni csoportba lépve. „Mikulás, Mikulás, kedves Mikulás, gyere már, gyere már, minden gyerek vár! Krumplicukor, csokoládé, jaj de jó, de a virgács jó gyerekek nem való” – emlékeztetik őt a gyerekek, s virgács nem is, de a csomagok mellett megannyi játék bújik elő a puttyonyból. Ugyanígy a többi csoportban is. „Tudjátok-e, ki húzza a szánomat?” – kérdi a Mikulás a Maci csoportban. „Rudolf” – vágja rá Olivér. „És miről ismersz meg az én Rudolfom?” – kérdez tovább a Mikulás. „A piros orráról” – feleli szakértelemmel a kisfiú.

„Télországából fontos hír jött, üzenet. Gyors járású szélpostával érkezett: »Ma éjszaka útnak indult Télapó!«” – előzte meg a híre a Mikulást a Katica csoportban. „Tudjátok, hogy hívnak engem a hazámban, Lappföldön? Joulupukki, hehehe. Ugye milyen vicces?” – s kacagnak is a nagycsoportosok, akik tudásuk legjavát megmutatva a cinege cipőjét is elszavalják a Nagyszakállúnak, mi több, mindenféle hangszert kíséretében felcsendül a Pattanj, pajtás, pattanj, Palkó kezdetű dal is. „Mi lesz, játék vagy csoki?” – tanakodnak a zsák tartalmán a gyerekek. S hát persze, hogy mindkettő. Búcsúzóul pedig csodaszép rajzokkal hálálják meg Szent Miklós „utódjának” megannyi ajándékát.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Szent Miklós napján Ötpróba

Csupa játék a suliban

Túl azon, hogy annak rendje-módja szerint az Endresz György Általános Iskolába is ellátogatott a Mikulás, a tanító néni és a napközis nevelők megannyi kalanddal várták a legkisebbeket a szent püspök emléknapján. Bár kétség sem fér hozzá, hogy minden gyermek jó volt, az alsósoknak öt próbát kellett kiállniuk, mielőtt találkozhattak volna a Nagyszakállúval. Megismerték Szent Miklós legendáját, majd öt szintéren bizonyíthattak: a kvíz során számot adhattak az egyik legnépszerűbb szenttel kapcsolatos tudásukról, a labirintusban az ajándékok célba juttatásában lehettek a Mikulás segítségére, a puzzle darabjai a Télapó különféle arcmásait adták ki, a Just Dance nevű játékban a legismertebb ünnepi slágerekre táncoló figurák koreográfiáját utánozhatták, az akadálypályán pedig az ügyességükre volt szükség. Egyik próbáról a másikra igyekezve huncut krampuszok pingálták ki az arcukat, ám a büfében bármikor új erőre kaphattak.

N. E., fotó: Tóth P. Flóra

Alpolgármesterünk, Szabó Péter tiszteletdíját felajánlva – a klub kívánságának megfelelően – laptoppal és nyomtatóval ajándékozta meg a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubot a karácsonyi ünnepségen

Ajándék Noel Babát ünnepelve

A Gyöngyvirág Nyugdíjasklubban is járt a Mikulás

Ki mondta, hogy december 6-án csak a gyerekeket szabad meglepni? A Gyöngyvirág Nyugdíjasklub is megtartotta a maga Mikulás-ünnepét, melynek nyitányaként Felcsút nagymamái és nagypapái – Schmidtné Jutka vezetésével – verssel és énekszóval hívogatták a Mikulást, sőt, Szent Miklós legendáját is megismerték, megtudva, hogy a szegények, az árvák, a bajba jutottak gyámolítója, az életében is már szentként tisztelt egykori főpásztor miként kapta a Noel Baba, avagy az Ajándékozó Apa nevet. Az adakozó szeretet patrónusának ünnepén nyugdíjasklubunk tagjai is a megajándékozottak között lehettek: egy kis gyümölcs-csel és szaloncukorral lepte meg őket a Mikulás.

Az összejövetel alkalmat adott arra is, hogy az elmúlt negyedév születés- és névnaposait köszöntsék – Vargáné Erzsike tolmácsolta a klubvezetés és a társak jókívánságait. Nem sokkal a mikulásozást követően klubunk karácsonyi ünnepséget is rendezett – a finom ebéd abból az összegből valósulhatott meg, amelyet Oláh János ajánlott fel a klub számára a Szerelemfoci című kiadványért járó honoráriumából. Nyugdíjasaink korántsem tétlenkedtek

az ünnep idején: klubhelyiségük ablakát feldíszítve részt vettek az adventi ablakvadászaton, s – mint a Mikulás csomagolásban segédkező manócskái – ott voltak az adventi vásáron is, sőt, ketten a református kórus adventi hangversenyén is szerepeltek.

Ám hasonlóan tevékenyen telt számukra az egész év. Jártak színházban, gyógyfürdőben, operettszínházban, megtekintették a Magyar Zene Házát, kirándultak Dégen és Pápán, részt vettek egy szavalóversenyen és néhány egészségügyi szűrővizsgálaton, előadásra hívták Eperjes Eszter rendőrszázadost és Sági Ferencné, a bicskei karitász vezetőjét, együtt ünnepelték más klubokkal a jubileumukat, mulattak a kistérség klubjainak batyubáljában, miközben megszervezték a sajátjukat is, ápolták kapcsolatukat a csókakői testvérklubbal, de bekapcsolódtak a Nyugdíjasklubok és Idősek „Életet az éveknek” Országos Szövetsége Fejér vármegyei szervezetének a programjaiba is, s nem maradtak le a Senior+ Expóról, az év nyugdíjas-találkozójáról sem.

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

Keringő **Valami másra születtünk**

Szalagtűző ünnep a Letenyeyben

Még mielőtt az adventi időszak megkezdődhetett volna, a Felcsúti Letenyey Lajos Gimnázium, Technikum és Szaképző Iskola végzőseire is szalagot tűztek osztályfőnökeik, jelezve: hamarosan itt az ideje, hogy végleg búcsút vegyenek a gondtalan iskolás évektől, egy korszak lezárul, s kezdődik valami új. Iskolánk egyik legszebb ünnepének csúcspontja, a szalagtűzés szokása azonban korántsem újkeletű. Közel két évszázada, hogy az elődjének tekinthető úgynevezett valétálásra először sor került. 1830-ban a selmecbányai akadémián énekszóval kísérték a végzős diákokat a béalábányai kapuhoz, ahol a szó szoros értelmében kilódították őket a városból, s ballagásukat nem sokkal később már bál is követte. A kiegyezést követően más akadémiákon is meghonosodott a szokás, az iskolákban pedig a II. világháború után terjedt el. Valeté, avagy éljetelek boldogul – kívánják azóta is az életváltás küszöbén álló fiataloknak. Nem volt ez másként a Letenyey „életköszöntőjén” sem. Az ünnepi beszédek után az öt végzős osztály diákjai egytől egyig megkapták a felnőttiséget jelképező szalagot, majd következtek a táncok. A napjaink legszebb romantikus slágereire komponált klasszikus bécsi keringő mellett ezúttal a bohókásabb produkciók kaptak teret. Míg például az egyik osztály a Hungária együttes dalaira rokkizott, addig egy másik osztály a Keleti-Alpokban népszerű Schuhplattlert járta. Az elképesztő koreográfiák után a fiatalok a szüleiket, tanáraikat is táncba hívták – ilyen volt hát iskolánk szalagtűző bálja.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Csaknem kétszáz éves hagyományt újragondolva, szárnyaló léptekkel és forgásokkal, keringőzve indultak el fiataljaink a felnőtt élet felé. Összeállításunkban iskolánk, a felcsúti Letenyey szalagtűző ünnepét idézzük vissza.

Macskaköröm

Gondolatok a beszédekből

„Nincs jobb útravaló, amelyet adhatunk nektek, mint János evangéliumának az ígéje: ha megtartjátok parancsaimat, megmaradtok szeretetemben.” (Szebik Károly evangélikus hitoktató)

„Bár sokszor magunk sem tudtuk, mit keresünk itt, idővel rájöttünk, hogy rábízhatjuk magunkat a tanárainkra. Noha sokszor meggyűlt velünk a bajuk, ha kellett, igenis helyálltunk.” (Borsiczky Zsófia végzős tanuló)

„A diákoknak ezer kihívással kell szembenéznük, kell hát egy osztályfőnök, aki terelgeti őket. A szalag azt jelzi: készen álltok, hogy a saját utatokra lépjetek.” (Virágh Zoltán végzős osztályfőnök)

„A felnőtté válás szép ünnepe a valétálás, amely azt üzeni: éljete boldogul... Hozzátenném: ...Istenben. Míg gyermekként alanyi jogon jár az üdvösség, felnőttként meg kell dolgoznunk érte. Nekünk pedig az a feladatunk, hogy nagybetűs Embereket neveljünk.” (Tima János, a Puskás Akadémia főigazgatója)

„A felkészülés időszaka a mostani, kegyelmi idő, kairosz, átmenet. Az elmenésre készülni kell, vissza- és előre felé is, számot vetve az elmúlt évekkkel, utat keresve a jövőben. Ötven éve cipelek magammal egy fontos mondást, amelyet erre az időszakra adok útítársul nektek: »Valami másra születünk.« Az életünknek célja, értelme kell legyen. Sokan végig-élik az életüket, s nem tudnak a többről, ami bennük van. Ezt a többet kell kutatnunk magunkban. Remélem, hogy a bennetek élő istenit nem szüntök meg keresni, s általatok jobb hely lesz a világ.” (Bányai György iskolaigazgató)

Büszkeségünk Megasztár

Gudics Máté nyerte meg a TV2 tehetségkutatóját

A Felcsúti Hírlap 2025. januári számában exkluzív interjút olvashatnak a Megasztár 2024-es győztesével, Gudics Mátéval.

Hirtelenjében nagyot fordult a világ a felcsúti származású énekessel, aki mögé az egész ország odaállt – Gudics Máté lett a Megasztár hetedik évadának győztese.

Voltaképp egyenes út vezetett Gudics Máté számára a győzelemig a TV2 népszerű tehetségkutató műsorában, a Megasztárban. A válogatót követően tizenkét társával együtt az élő show-ban mutathatta meg tudását, s mint-hogy produkciójával adásról adásra lenyűgözte nem csupán a zsűrit, de a közönséget és a tévénézőket is, könnyedén a fináléban találta magát, ahol ugyancsak remekül énekelt. Nem véletlen hát, hogy a nézői szavazatoknak köszönhetően – a magyar zenei életben a műsort követően meghatározó előadóvá vált Tóth Vera, Molnár Ferenc Caramel, Rúzsa Magdolna, Király Viktor, Tolvai Renáta és Radics Gigi után – végül ő lett a Megasztár győztese.

A mi Máténk az elismerő cím mellé bezsebelte a negyvenmilliós fődíjat is, s lehetőséget kap egy dalfelvétel elkészítésére a Los Angeles-i Paramount Recording Studióban, részt vehet egy hároméves zenei képzésen a Kodolányi János Egyetemen, felléphet a 2025-ös Strand Fesztiválon, s négy döntős társával együtt ott lehet Rúzsa Magdi februári koncertjén az Arénában. A díjat a világhírű zeneszerző, Desmond Child adta át a győztesnek, hozzátéve: várja őt az angyalok városában.

Máté könnyekig hatódott a győzelem után, s köszönetet mondott mindazoknak, akik támogatták őt: „Leírhatatlanul hálás vagyok, hogy ilyen sokan mellettem álltatok. Nem gondoltam volna, hogy annyi kiváló énekes közül éppen én kerülök ki győztesként. Számomra a Megasztár egy álom volt, és ez az álom most valóra vált. Megérte olyan sokat dolgozni az elmúlt évek, évtizedek során. Ígérem, meghálálom a támogatásokat, jó dalokat fogok játszani és énekelni. Boldog vagyok, mert most már azt csinálhatom, amit igazán szeretek. Köszönöm nektek!”

N. E.
Fotó: TV2

Várakozás Ünnepi forgatagban

Ízek, minták, pillanatok az adventi vásárból

Decemberi csípős hidegben egyre többen gyülekeznek a kemence köré. Ünnepi dallamok csendülnek fel, adventi fűszerek, fahéj, szegfűszeg és ánizs illata száll. Ki-ki forralt bort vagy forró teát kortyol, gyorsan fogy az isteni hurka és sült kolbász. Míg néhányan a helyi termelők és kézművesek portékái közül válogatnak, addig a legtöbben a könyvtár csendjében és melegében alkotnak: cikornyás motívumokkal díszítik a mézeskalácsokat, színekkel lehelnek életet a sápadt gipszfigurákba – angyalok, mézik, manók mosolyognak ránk. Egyszer csak lovak „repítette” hintóján betoppan a Mikulás, hogy megajándékozzon minden felcsúti gyermeket, aki neki címzett levelében megfogalmazta kívánságát. Önkormányzatunk adventi vásárt rendezett a Tamássy-Margalit-kúria parkjában, hogy együtt hangolódhassunk az év leghűsebb ünnepére.

Ünnepi fények díszítik a falukemence körül kialakított közösségi tér pavilonját, ahol advent második hétvégéjén összesereglett a település apraja-nagyja. Az adventi vásár alkalmat adott arra, hogy az év végi rohanásban néhány órára megálljunk, s ezt az időt valóban az ünnepi készülődésre szánjuk. Antal Csilla és csapata, a Felcsúti Gazdasági és Szolgáltató Kft. gondoskodásából ropogós májas és véres hurkával, illetve sült kolbással lakhattunk jól, s aromás forralt bor és forró tea segített átmelegedni. A székely kapunál magasodó feldíszített fenyő, Felcsút karácsonyfája mutatta az utat az adventi vásár árusainak standjai felé, ahol megannyi egyedi kézműves alkotás közül választhatunk ötletes karácsonyi ajándéknak valót, de akár magunk is elkészíthettük a szeretteinknek szánt meglepetésünket, a könyvtár ugyanis igazi alkotóműhellyé változott. Anya és lánya, Béndek Mária és Krisztina mézeskalácsokkal várta a gyerekeket, akik kedvükre díszíthették az illatos és omlós ínycsenéseket. Rezván Erzsébet foglalkozásán papírangyalok és -manók születtek, s akrilfestékkel gipszből öntött hópelyhek, fenyőfák, gömbök, mézeskalács-házikók kaptak új színezetet.

A vásári kavalkád közepette két képviselőnk, Flier Jánosné Anna és Vigh Andrásné Erzsébet mindazokat az időseket meglátogatta, akik már nem tudnak személyesen részt venni a közös adventi készülődésben – jóságos angyalokként egy kis kóstolót vittek nekik a faluebédből. Ám aki ez idő tájt településünk utcáin sétált, nem csupán velük találkozhatott: hintójával bejárta a falut a Mikulás is, aki Emma manó közreműködésével minden szembejövő gyermeknek édességet osztogatott. Megérkezett aztán a kúria parkjába, ahol énekszóval fogadták kicsik és nagyok, cserében persze szaloncukor és csokimikulás járt. Mi több, azt a több mint tíz gyereket – többek között Norinát, Flórát, Natasát, Petit, Lénát vagy épp Pálmát is –, aki bátorkodott óhaját papírra vetni, s levelét a Mikulásnak elküldeni, külön is megajándékozta a „nagy szakállú”. Plüss unikornis, kreatív kellékek, ismeretterjesztő könyv – csupán néhány a kívánságok közül. De volt olyan gyerek, aki kimondottan karamellás csokoládéra vágyott, s olyan is akadt, aki szerényen mindössze pár szem mandarint kért. Hála a Mikulás titkos segítőinek minden kis levélíró álma teljesült...

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Az adventi sokadalom kézművesei

A csodatévő méz

Akác, hárs, repce, facélia, vegyes virág – sorakoznak a mézeskalácssütéshez a vásárból máris beszerezhető mézek Németh László és neje, Buza Ilona standjánál. „Összesen nyolcvan méhcsaládunk van, Óbarok és Bicske környékén helyeztük el őket – mesélik a méhészek, akik közel tíz éve szerettek bele az emberiséggel csaknem egyidős mesterségbe. – Lenyűgöz bennünket a méhek világa, nem véletlenül nyilvánították őket a bolygó legértékesebb élőlényeinek. Csodálatos munkát végeznek.” A csodatévő erővel bíró mézek mellett Icukáék méhviaszgyertyákat is készítenek, amelyek könnyen és tisztán égnek. Rénszarvas, fenyő, hóember, a Kisdedit karjában tartó Szűzanya – a kaptár dolgozói által a lép építésére használt anyagból karácsonyi formák születtek.

Szívből öltögetve

Edényfogók és -alátétek, telefon- és szemüvegtokok, uzsonnás és piperetáskák alkotják Bankó Mária „repertoárját”. „Időnként betérek a méteráruboltba, megtesztelik egy anyag, idehaza leülök a varrógéphez, s megszületik egy ötlet – árulja el Marcsi, aki egykor nyolc éven át dolgozott a felcsúti varrodában. – Nem szabásminta, hanem a fantáziám alapján készülnek a munkáim. Nincs két egyforma. Régi ruhákat, terítőket is újragondolok, s az anyag minden centijét felhasználom. Számomra a varrás igazi szerelem. Nagy boldogság, amikor elkészül egy-egy darab, mert tudom, hogy alkottam valamit. Hiszem, hogy csak szépet és jól szabad alkotni, méghozzá örömmel.”

Hajócsipke és makramé

Erdész Károlyné Judit egészen különleges ékszerekkel érkezett az adventi vásárra. „A hajócsipke egyfajta csomózott csipke, amelynek elkészítéséhez szükséges egy eszköz, a hajócska, de akár egy hosszabb tű is megteszi – meséli. – Csomók és pikók váltakozásából, gyűrűk és ívek készítéséből, illetve ezek összedolgozásából jönnek létre a motívumok. A makramé csomózással készülő textildíszítés, amelyhez kizárólag fonal szükséges. Mindkét technika viszonylag úkeletű és nagyon népszerű. Én magam az interneten felkelhető mintákból merítek ihletet.”

Karácsonyi csecsebecsék között

Fából készült, egyedi nyomatokkal ellátott képek, kulcstartók, kirakók, bögrék és pólók, különféle kézműves technikákkal megmunkált angyalok, bájos mézeskalács-házikók, fenyőfát formázó gyertyák – Székely Tamás pavilonjánál mindenféle ünnepi csecsebecse megtalálható, olyan díszek is, amelyek az adventi-karácsonyi dekoráció alapelemei is lehetnek. „A nyomatok vagy épp az angyalok a feleségem, Rezván Erzsébet keze munkái, a gyertyákat megváltott munkaképességük készítik, s azaz, hogy értékesítjük a termékeiket, őket szeretnénk támogatni – mondja Tamás. – Arra törekszünk, hogy az alapanyagainkat itthonról szerezzük be, mert a hazai vállalkozásokat is szeretnénk segíteni.”

Horgolt díszek a fenyőfára

Egy standdal odébb Szecsődi Lászlóné Mária alkotásai kaptak helyet. „A gyapjúfilcből készült karácsonyfadíszek a lányom, Viki munkái – tudjuk meg. – A táskákat farmerből készítem, méghozzá az újrhasznosítás jegyében, a horgolt díszek, gömbök, harangok, csillagok, hópelyhek, angyalok pedig szintén a saját munkáim, mindegyiket kikeményíttem.”

Mária és Judit ikrek, s korántsem véletlenül lelik mindketten örömet a kézműveskedésben: édesanyjuktól, a néhai Orosz Jánosné Marika nénitől örökölték a varrás-horgolás szeretetét. Amíg csak tehették, együtt jártak vásárokbba.

Családmese Karácsonyi csoda

Egy koraszülött kisfiú története az élni akarásról

Ságiék közös története 2020 őszén vette kezdetét. Egy online társskeresőn ismerkedtek meg, megvolt az első randevű, nem sokkal később pedig már egy párt alkottak, s onnantól minden úgy alakult, ahogy a nagykönyvben meg van írva. 2022-ben eljegyezték egymást, 2023 nyarán összeházasodtak, s még ugyanabban az évben – éppen szenteste – megfogant a kisfiuk. Minden a legnagyobb rendben ment, nagyjából a várandósság közepéig. A 26. héten aztán a világra kellett segíteni a kicsit. Sági Zsombor 2024. június 21-én 31 centivel és 725 grammal született meg. Kritikus időszak következett a család életében. Minden nap a küzdelemről szólt számukra, egy azonban végig nyilvánvaló volt: a kis Zsombi élni akar. Komoly próbatételek után 2024. szeptember 10-én hagyhatta el aztán a kórházat, s azóta odahaza, a szülei féltő gondoskodásában növekszik. Szári otthonukban látogattuk meg a Sági családot, s megismertük egy igazi kis hős történetét.

A kicsi Zsombi békésen szundikál a kanapén, pajtása, Hopi kutytus vidáman ugrándozik körülötte. Lassan elérkezik az etetés ideje, Zsombi pedig annak rendje-módja szerint nyöszörögve jelzi is: megéhezett. Apukája a karjába veszi, s miközben a kisfiú jóllakik, anyukája belekezd a meséjükbe. „Jocival egy randiapon találtunk egymásra, sokat beszélgettünk, majd megtörtént az első találkozás. Úgy éreztem, nem lesz folytatás, de alighogy hazaértem, jött az üzenet, hogy a kocsiiban maradt a kedvenc chipsem, amivel meg akart lepni engem. Így történt, hogy újból találkoztunk, s 2020. október 10-én azt mondtuk, egy pár vagyunk” – idézi vissza Ságiné Balogh Nikolett.

„Nem sokkal később bemutatam Nikinek az akkor hatéves kislányomat, akinek az első neki ajándékozott rajzán már mindhárman rajta voltunk, vagyis Mira az első pillanattól elfogadta őt – folytatja Sági József. – Idővel összeköltöztünk, két évvel a megismerkedésünk után megkértem Niki kezét, 2023 augusztusában pedig megtartottuk az esküvőnket. Boldogok voltunk így, hármacsán, ám lassanként megérett bennünk a vágy a közös gyermekre.” „De mivel az előző párkapcsolatomban hosszas próbálkozás után sem jött össze a baba, ráadásul már negyven felé közeledtem, úgy voltunk vele, hogy örülünk, ha sikerül, ha viszont mégsem, akkor sem leszünk csüggedtek, hiszen így is teljes az életünk, s itt van nekünk Mira – fűzi hozzá Niki. – Tehát nem volt rajtunk semmiféle nyomás. Ám a legnagyobb meglepetésünkre december 24-én már meg is fogant Zsombi, a mi karácsonyi csodánk.”

Álomból rémálom

Nikiék először éppen Valentin-napon pillantották meg a kisfiukat az ultrahangon. Majd egymás után következtek az első trimeszterben kötelező vizsgálatok, amelyeken minden a lehető legnagyobb rendben volt. Közben Niki a munkahelyén, a felcsúti „Miki-bolthban” is helyállt, még hozzá egészen a 20. hétig. „Több mint tíz éven át voltam a település életének a része, megszerettem az ottani embereket, a kollégákat és a vásárlókat is. Sok mindent megtűntünk együtt – mondja. – Végül 2024 májusában köszöntem el tőlük, s kezdtem teljes egészében a várandósságomra fókuszálni.”

Alig több mint egy hete volt még csupán otthon, amikor a védőnő megmérte Niki vérnyomását – extrém magas volt. Bizonyára fehérvérnyomás-szindróma, gondolták. „Így legközelebb már magamnak mértem otthon, ám akkor is magas volt: először 160, rá egy órára 180, még egy órával később 200 – árulja el. – Kaptam hát vérnyomáscsökkentőt, ám hiába emeltek újra és újra az adagon, az értékeim nem javultak, így beküldtek a kórházba, mondván, ott majd beállítják a vérnyomásom. A férjem vitt el Székesfehérvárra, ám a szülészetre nem jöhetett velem, de úgy volt, hogy még találkozunk... – pityeredik el Niki. – Az ügyeletes orvos ránézett a papíromra, s nyersen az arcomba vágta: »Ugye tudja, hogy ezt nagyon kevés gyerek éli túl?« Ott ültem kétszázás vérnyomással, magamba roskadva, majd felhívtam a férjemet, akit szintén sokként ért ez a súlyos mondat. Teljesen kétségbeestünk.”

Ki kell venni a babát

A magas vérnyomással járó úgynevezett terhességi toxémia – melynek legfőbb kiváltó oka nem ismert – a várandós nők mindössze öt-hét százalékánál jelentkezik, többnyire a várandósság második felében, s akár életveszélyes is lehet a magzatra és a kismamára nézve. „Befektettek az egyik szobába, s a következő egy hétben újabb gyógyszerekkel próbálkoztak, hiába, csak ideig-óráig tűnt úgy, hogy helyreállt a vérnyomásom. A végén már napi 14 szem gyógyszert szedtem, ám az érték még mindig 160 körül mozgott – avat be Niki. – Közben egymást követték az egyébként a 36. héttől jellemző NST-vizsgálatok, melyek során a magzati szív-működést és a magzatmozgást figyelik. Ekkor már erősen vizesedtem, a hasam is. Hiába vizsgáltak órákon át, nem kaptak értékelhető eredményt, hiszen Zsombi még nem volt kellően fejlett hozzá.”

A sokadik teszt után az orvosok közölték: Zsombi számára az lenne a legjobb, ha mihamarabb kikerülne a pocakból. Niki magát kezdte okolni, azon tanakodott, mit ronthatott el, végül Jocinak sikerült megnyugtattia. Bár őt is megviselte mindaz, amin keresztül kell menniük, végig támogatta a feleségét. Mindenben ott volt Niki mellett. Mindössze egy órával később, a várandósság 26. hetében, 2024. június 21-én aztán sürgősségi császármetszéssel világra jött a kis Sági Zsombor. „Kiemelték a babát, megmutatták nekem, nem sírt, csupán a piciny testének a körvonalára és a kis buksijára emlékszem – fogalmaz Niki. – Csak másnap találkozhattam vele, Joci viszont a születése után rögtön elkísérhette őt a PIC-osztályig, majd a műtét utáni legelső nehéz órákban hol a kezemet fogta, hol a kisfiunkhoz futott. Férfiként és apaként is csodálatosan helytállt már az elejétől fogva, még ebben a nem mindennapi élethelyzetben is. De valamennyire ekkorra már mindketten megkönnyebbültünk.”

Egyet hátra, kettőt előre

A Perinatális Intenzív Centrum (PIC) speciálisan a súlyos állapotú újszülöttek és a kicsi, akár 1000 gramm alatti súllyal világra jött koraszülöttek ellátására felkészült osztály, melynek képzett egészségügyi személyzete fejlett technológia segítségével gondoskodik a legkisebb betegekről. „Másnap együtt látogattunk el a PIC-re, s akkor megérkeztek az első könnyecsek is, még hozzá a boldogságtól. Bár Zsombi annyira pici volt, hogy a legkisebb pelenka is felért a hóna aláig, s látszottak a kis erei és a bordái, még ilyen kis védtelenül is aranyos és szép volt” – mesélik Jociék.

„Közölték, hogy kritikus napok és hetek elé nézünk, óráról órára változhat minden, épp ezért a legokosabb, ha minden pillanatot ajándékként élünk meg – teszi hozzá Joci. – Lesznek majd buktatók a fejlődése során, de ha Zsombi ügyesen veszi az akadályokat, idővel minden egyre könnyebb lesz. Azt mondták, egyet mindig hátra kell lépniük, hogy aztán kettőt előrelephessünk. Valóban így volt. Bár a születésekor elegendő volt csupán az oxigéntámogatás, pár órával később Zsombi már gépi lélegeztetésre szorult, ahogyan akkor is, amikor beindult az emésztése. Annyi energiát használt ugyanis fel a szervezete a fejlődésre, hogy a légzésre már nem maradt ereje. Sok aggodalommal és reménnyel a szívünkben mindketten naponta jártunk be hozzá a kórházba, valóban embert próbáló hónapok következtek, együtt csináltuk végig őket – vallja Joci. – Férfiként és édesapaként is nehezen éltem meg ezt az időszakot, de ahogy csak tudtam, igyekeztem ott lenni a családom mellett. Közben persze itthon is tartottam a frontot, várt rám a kislányom, a háztartás és a munkám is. Nem volt könnyű balanszírozni.”

Anya születik

„Olyan volt, mintha hullámvasúton ülnénk – mondja Niki. – Felőrölt a várakozás, hogy másnap legyen, s újra beme-hessünk hozzá, örültünk a legkisebb sikernek is, ugyanakkor ott volt bennünk a félelem, hogy mi van, ha történik valami. Volt, hogy az etetést követően indultam volna haza, s a parkolóban megcsörrent a telefonom, a doktornő hívott, csak annyit mondott, gyorsan menjek vissza. Kiderült, Zsombinak négyvégtagos rohama és légzéskimaradása volt. Ennyire pillanatok alatt változtak hát a dolgok.” Amikor már úgy volt, hogy hazatérhetnek a kórházból, az utolsó szemvizsgálat gyors romlást mutatott, így azonnali műtétre volt szükség. Mivel Zsombi vérszegény volt, többször kapott vérátömlesztést. Az ötödik transzfúzió után szállították Budapestre, hogy megoperálják a szemét – az anyukája és az apukája végig vele volt.

„Sokan kérdezték, milyen az anyaság, de nem tudtam válaszolni, mert egészen más megéléseim voltak egy időre született gyermek anyukájához képest – osztja meg velünk Niki. – Pár órára beme-hettem őt megetetni, majd haza kellett jönnöm. Nem lehettem vele, nem lehetett velem. Olyan volt, mintha elvettek volna tőlem valamit, ami az enyém. Ürességet éreztem. Igazán a várandósságot sem élhettem meg, hiszen alighogy növekedni kezdett volna a pocakom, s megérezhettem volna őt benne, már kint volt, ám a születése után nem lehetett meg a testi kontakt, s nem indult be az anyatejtermelés sem. Sok tapasztalás kimaradt hát, ami jobban felkészíthetett volna az anyaságra, arra, hogy édesanyaként én is meg tudjak születni.”

Túl a legnagyobb próbákon

Miután a kicsi Zsombi minden próbát hőiesen kiállt, 2024. szeptember 10-én végre hazatérhetett a kórházból. „Az első néhány hét nem volt könnyű, aggódtunk, nehogy elfelejt-sen lélegezni, aztán nálunk is beköszöntött a hasfájós időszak, amikor rengeteget sírt, keservesen – meséli Niki és Joci. – Ugyanakkor egyre többet és többet eszik, s egyre jobban érdekli a külvilág. Figyeli a fényeket, mosolyog, napról napra ügyesebb és nyugodtabb. Persze még most is számos vizsgálat vár rá, de szépen vesz minden akadályt. Büszkék vagyunk rá, mert bár olyan picinyke, már annyi mindenben túlesett, mint sokan egy életen át. Példát adott nekünk küzdeni tudásból és élni akarásból. Boldogok vagyunk, hogy egy igazi kis hős szülei lehetünk.”

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Mesesarok Csutak kutya kalandjai

Írta: Feketéné Schneider Mária

2. rész

Az út szélén magára hagyott Csutak kutyát ideiglenesen a gondjainkra bízta jószívű megtalálói. Reggel még nem volt kutyánk, és álmunkban sem gondoltuk volna, hogy estére már gazdik leszünk. Összeült a családi kupaktanács. A téma természetesen az volt, hogyan tudnánk felelős állattartóvá válni. Megegyeztünk, hogy a kapukat ezentúl nem hagyhatjuk nyitva, nehogy kiszökjön a kutya; a kerítés mellé nem ültetünk virágokat, úgysí letaposná, ha az utcán valami ugatni valója akadna; az ajtó előtti lábtörölt nagyobbra cseréljük, hogy Csutak elférjen rajta, de egy kutyaház is kellene szereznünk, mert Csutak nem jöhet be a házba, ő kinti kutya, házőrző, persze odakint is nagyon fogjuk szeretni, ha már jól összebarátkozunk.

Erre nem is kellett sokat várni. A megérkezését követően már korán vittem neki reggelit, kíváncsi voltam, hogyan vészelte át az éjszakát. Új jövevényünk még mindig a szalmakupacon feküdt, ám amikor meghallotta a lépteimet, felült, s lehajtotta a fejét. A tányérjába tettem a reggelijét, és lassan egyre közelebb toltam Csutakhoz, aki óvatosan elindult felé. Rögtön nekilátott, és hipp-hopp, már be is kapta az egészet, majd tisztára nyalta a tányérját. Ízlett neki a reggeli. A nevét ismételve közelebb húzódtam hozzá, engedte, hogy megsimogassam, majd visszaindultam a házba, amikor is Csutak gondolt egyet, s óvatosan elindult utánam. Megvártam. Újból megsimogattam, a nevén szólítottam, és együtt elindultunk a ház bejáratához. Kerestem neki egy kis jutalomfalatot, Csutak nézett rám a nagy szemével, megszagolta a finomságot, s boldogan rágcsálta el. Pár napon át így folytatódott a kutyaszelídítés.

Csutak egyre bátrabb lett. Az egyik nap becsöngetett a postás, a házőrzőnk odaugrott a kerítéshez, és jól megugatta. A postás volt az első, akitől megvédte a házat. Majd jöttek mások is, őket is megugatta, de amikor látta, hogy valakit beengedek az udvarba, abbahagyta az ugatást. Még azt is megengedte, hogy a jelenlétünkben megsimogassák. Ahogy telt-múlt az idő, kedves, barátságos házőrző kutya vált belőle. Nagyon megszerettük. Ha az ebédnél maradt valami kutyának való finom falat, akkor azt mindig Csutak kapta meg. Még a szomszédal is összebarátkozott, sőt az ő házára is vigyázott.

Egyszer a szomszéd megkérdezte, hogy Csutak nem mehetne-e át hozzá, mert egy patkányt látott az udvaron. Csutakkal átmentünk, és megmutattuk neki a helyet, ahol a szomszéd észrevette a rágcsálót. Csutak azonnal megérezte a szagát, s a fülét hegyezte, majd körbeszimatolta a farakást. Rám nézett. „Keresd meg!” – mondtam neki. Mintha értette volna, a farakás egyik oldalán elülső mancsaival kaparni kezdett. „Itt tényleg lehet valami!” – állapítottuk meg. A farakás nem volt túl nagy, ezért kitaláltuk, hogy szétszedjük. Közben Csutak mindent beleadott, egyre csak ásott, s repültek a földdarabok mindenfelé. A fakupacot hamar szétdobáltuk. Amikor a szomszéd az utolsó fát is felemelte, az egyik lyukból kiugrott a patkány, ám Csutak résen volt, és abban a pillanatban elkapta a menekülő állatot. A szomszéd is megdicsérte, jutalmul finom sültcsirkecsontot kapott. Jóízűen ropogtatta, mi pedig elismerően megsimogattuk.

A szomszédal megbeszéltük, hogy nyitva hagyjuk a hátsó átjárót, hogy Csutak bármikor oda tudjon menni a farakás közelébe, mert elképzelhető, hogy nem csak ez az egy patkány él ott. A kutyánknak sok dolga akadt hát, de bírta a gyűrődést. Az egyik reggel egy újabb patkánnyal várt a bejárat ajtó előtt a lábtörölőn ülve. Nagyon büszke voltam rá, s persze a jutalom sem maradhatott el. A szomszéd annyira megkedvelte a kutyát, hogy egyszer megkérdezte, hogy Csutak nem lehetne-e az övé, hiszen a baromfiudvarban nagy hasznát tudná venni. Lenne dolga bőven, terelhetné a malacokat, őrizhetné a tyúkokat. Csutakot nem adjuk, a mi kutyánk, gondoltam, aztán eszembe jutott, hogy csak addig, amíg elkészül Pista bácsiék vidéki háza. Megegyeztünk hát, hogy ha máskor is szükség lesz Csutak segítségére, akkor kölcsönadjuk, de örökben nem.

Egy reggelre Csutak eltűnt. A keresésére indultunk, de nem találtuk sehol. Sírva fakadtam, rettentően sajnáltam. Már dél is elmúlt, de Csutak nem került elő. Hangosan kiáltottuk a nevét, hátha meghallja, és jelez, merre van, de nem érkezett válasz. Még a határba is kimentünk, de hiába volt minden erőfeszítésünk. Csutak nem lett meg, sem aznap, sem másnap. Az egész család szomorú volt a kutya elvesztése miatt. Két hét is eltelt, amikor az egyik távolabbi utcában jártam. Az egyik háznál már messziről feltűnt a fekete kutya. Láncra volt kötve. „Csutak, Csutak” – szólítottam. Felnézett, azonnal megismert. Oda akart jönni, de a lánc nem engedte. Becsengettem, kisvártatva egy imbolygó alak lépett ki a házból. „Mit akar?” – kiáltotta oda. „Az a fekete kutya az én kutyám. El akarom vinni” – mondtam. „Ez nem a maga kutyája, ez az én kutyám” – válaszolta a ház lakója, miközben dülöngélve felém közeledett. „Ez nem a magáé, hanem az enyém, maga ellopta a kutyámat” – kiabáltam. „Az enyém. Nem látja? Meg van kötve!” – felelt. „Engedje el a láncról!” – utasítottam. Az ember eloldotta a kutya nyakörvét. „Csutak, Csutak” – kiáltottam, s a kutya odafutott hozzám, első két lábával a kerítésre kapaszkodott, és a farkát csóválta. „Na látja, hogy az én kutyám, két hete tűnt el” – mondtam. „Ez nem Csutak, hanem Bogár” – válaszolta, de hiába kiáltotta, hogy Bogár, a kutya nem hallgatott rá. Meg sem mozdult a kerítés mellől. Így aztán a fura alak kénytelen volt bevallani, hogy az utcán fogta el a kutyát. Mivel az övé elpusztult, úgy gondolta, jó lesz a régi helyett. Kinyitotta a kaput, Csutak az ölembe ugrott. Örültünk egymásnak, s már indultunk is haza.

Pista bácsi vidéki családi háza csak a nyár végére készült el. Amikor beköltöztek, jelentkezett Csutakért. „Pista bácsi, ha megharagszik is, én bizony Csutakot nem adom. Nagyon megszerettük egymást, nem tudnék megválni tőle” – mondtam. Pista bácsi pedig megértette, hiszen majd’ egy év telt el azóta, hogy megtalálták Csutakot az út szélén. „De azért néha meglátogathatom?” – kérdezte. Hát persze, meglátogathatja, de már senkinek sem adom. Bár a gazdájának nem kellett, s az út szélén magára hagyta, immár mindenki Csutakot akarta. De ő már a mi kutyánk, összetartozunk.

Konyha Energiagolyók

A tél beköszöntével – a napfényes órák számának csökkenése, az egyoldalúbb táplálkozás, a kevesebb testmozgás miatt – szervezetünk komoly próbának van kitéve, s könnyen kimerülhet azokból a vitaminokból, amelyekre szüksége van a megfelelő működéshez. Nem árt hát, ha időnként bekapunk egy-egy energiagolyót, amely túl azon, hogy egészséges és tápláló harapnivaló, még finom is, ráadásul pillanatok alatt elkészül. Ezúttal a tápanyagokban, ásványi anyagokban és vitaminokban gazdag datolyát vesszük alapul (az arab világban nem véletlenül nevezik a datolyapálmát az élet fájának), s a megannyi antioxidánsot tartalmazó nyers kakaóport és az értékes rostokkal teli zabpelyhet hívjuk „társául”. Villámnasinkat az ünnep ihletésében rénszarvassá dekoráljuk.

Fotó: healthylittlefoodies.com

Hozzávalók (12 darabhoz):

1 csé. (130 g) datolya (kb. 10 darab)
¼ csé. (25 g) zabpelyhe
¼ csé. (22 g) nyers kakaópor
½ tk. fahéj (opcionális)
½ ek. vaníliakivonat
1 ek. kókuszolaj

Elkészítés:

Az összes hozzávalót aprítógépbe tesszük, és addig aprítjuk, amíg a masszánk összeáll. Egy-egy evőkanálnyi mennyiséget kanalazunk belőle, amelyből golyókat formázunk. Azonnal fogyaszthatjuk őket, de légmentesen záródó edényben, hűtőszekrényben tárolva legfeljebb egy hétig, fagyasztóban akár két hónapig is elállnak. Közvetlenül tálalás előtt agancsuknak szánt perecekkel, orrocskának szánt gránátalmamaggal vagy M&M's-szel, valamint szemeknek szánt fehér csokoládé-darabokkal vagy cukorkákkal díszítjük, hogy vidám rénszarvasfejeket kapjunk.

Nagy Enikő

Kert Karácsonyfát ajándékba

Idén is útnak indultak a kertészet „angyalkái”

Száznegyven fenyőfát ajándékozott településünk intézményeinek és az időseknek a Kertészeti Áruháza. Kezdeményezéséhez egy csomag szaloncukorral csatlakozott az Agro-Felcsút Kft., így varázsolva melegebbé mások számára az ünnepet.

Eső és havas eső váltakozásában járta Felcsút utcáit a kertészet kisteherautója, formás fenyőfákkal telepakolva. Hagyományos körútja sokkal több álmot tartogatott, mint korábban: a kertészet munkatársai immár második éve összesen száznegyven helyre juttatják el az ünnep egyik legszebb és legfontosabb „kellékét”, hogy a kis fenyőből szentestére karácsonyfa lehessen. A felcsúti Kertészeti Áruháza több mint tizenöt éve kezdte el a fenyőadományozást, mondván: kertészetként mi mással tehetné szebbé mások karácsonyát. Ám míg eleinte csupán néhány fát tudtak felajánlani az önkormányzat által megjelölt hátrányos helyzetű családoknak, valamint az egyházaknak és a közintézményeknek, addig a jószágból ajándékozott fenyők száma mostanra jelentősen megnövekedett, s már az idősek is részesülnek a mutatós kis fákból. Az Agro-Felcsút Kft. éveken keresztül kapcsolódott be a karitatív akcióba, s egy-egy csomag szaloncukorral járul hozzá az ünnepi készülődéshez. Karácsony közeledtével egyébként évről évre több száz lucfenyő, avagy leendő karácsonyfa talál gazdára a kertészetben.

Nagy Enikő

Fotó: Tóth P. Flóra

Harangszó Az adakozás hónapja

Katolikus gondolatok

Fotó: pexels.com

Felmérések szerint decemberben vagyunk a legnagyobb lelkiállapotára. Növeli az empátiát, erősíti a közösséghez tartozás érzését, és építi az önbecsülést.

A karácsonyi ajándékozás nemcsak vallási hagyomány, hanem a szeretet és a törődés kifejezése is. A napkeleti bölcsek ajándékai, az arany, a tömjén és a mirha szimbolikus jelentéssel bírnak. Az arany a királyi méltóságot, a tömjén az isteni tiszteletet, a mirha pedig az emberi szenvedést és áldozatosságot jelképezi. Ezek a motívumok mélyen beágyazódtak a keresztény kultúrába, és az ajándékozás gesztusában ma is tovább élnek.

Napjainkban az adományozás számos formában valósulhat meg. Szó lehet anyagi hozzájárulásról, tárgyi ajándékokról vagy akár önkéntes munkában az időnk felajánlásáról. Az online térben adománygyűjtő kezdeményezések teszik gyorsabbá és szélesebb körűvé az adakozást.

Az adakozás tehát nemcsak a karácsonyi ünnepkör szerves része, hanem az emberi közösségek egyik alapvető értéke is, amelyet kultúránkban a kereszténység „társadalmassított”. Érdemes egész évben gyakorolnunk. Az ünnepi időszakban könnyen találkozhatunk olyan kampányokkal, amelyekhez csatlakozva mi magunk is hozzájárulhatunk mások boldogulásához.

A Magyar Katolikus Egyház hivatalos segélyszervezete a Katolikus Karitás, amelynek munkájáról a karitasz.hu oldalon tájékozódhatunk. Adományainkat a 1356-os szám hívásával is célba juttathatjuk.

Baboss Botond
katolikus lelkipásztori munkatárs

hasonlaltal: mint amikor a röntgensugár betegséggócokat keres. Jézus a szívedig lát. Jézus úgy lát téged, ahogyan vagy. Jézus a lelkünk sötét pincéjébe lát. A bűnök, az indulatok, az érzések, a nyomorúságok helyére férközik be világosságával.

Jézus mint világosság tisztít. Tudjuk, milyen az, amikor egy sötét és penészes helyre üde napfényt engedünk. Ott tűnik a beteg rothadás. Jézus mint világosság megtisztít. Jézus vére megtisztít bennünket minden bűntől. Ott oszlik a sötét, és kivilágosodik, kifehéredik a mindennapi élet.

Jézus mint világosság gyógyít. Megint emberi képpel szemléltetve: ahogyan a fénnel, a lézerrel, a sugárral gyógyítanak az orvosok a biológia világában. Jézus világosságában és jelenlétében gyógyulgat minden emberi élet. Jézus a teljes embert gyógyítja és állítja helyre. Ő mint a világ világossága ezért a beteg világért lett emberré.

Jézus mint világosság növekedéssel ajándékoz meg. A fény alapfeltétele a növekedésnek, a gyümölcstermésnek. Hát Jézus világossága nélkül nincs növekedés, csak enyészet az emberi élet számára. Aki növekedni akar, annak meg kell hajolnia az emberré lett Isten előtt. Aki igazán emberré akar lenni, annak tudnia kell, hogy nem lehet emberi erővel istenivé válni, csak isteni erővel, a Krisztus erejével s az Ő világosságával lehet emberré válni.

Jézus mint világosság vezet. Aki sötétségben jár, az nem tudja, hogy hová megy. Annak kilátástalan és sötétségbe vesző az útja. De Jézussal világosságban jár az ember. A sötétben át ő lesz az úti jel.

Világosság a Világosságtól

Református gondolatok

Sőt, a világosságnak sajátja az is, hogy örömmel hangol és felmelegít. Emberi képpel: nem mindegy, hogy napfényes és meleg reggelre ébredünk, vagy ködös, hideg zimankóra. Mert a fény, a világosság örömmel hangol és melegséggel tölt el.

Minden ünnep, a mostani is döntésre hív. Krisztus arcát nem festheti le itt a világ. Az átút a világ aranyán. Átút az a Biblia ólombetűin. Átút a gyarló emberi szavak fátylán. Átút Krisztus arca a betlehemi gyermekarc. Krisztus személye kilép jászolból és sírból – 2024 karácsonyán is. Sőt, talán életedben először beleállhatsz világosságába. Sőt, mondhatod a költővel: „És megvakultak hiú szemeim. Meghalt ifjúságom, de őt, a fényest, nagyszerűt, mindörökre látom.” Hát erre való ez az ünnep!

Dr. Hős Csaba református lelkész

Fotó: pexels.com

Mozaiik

Tudta-e, hogy...

Vörösmarty halála évében

december 1-jén van Vörösmarty Mihály születésének 224. évfordulója. 1836-ban írta meg nemzeti énekünket, a Szózatot, melyet második himnuszunknak is nevezünk. Vörösmarty a magyar irodalom egyik nagy mítoszteremtője, első költőnk, aki műveiben önálló szimbólumrendszert teremtett.

Tomori Anasztáz, a magyar tudományos és művészeti élet mecénása, Arany János tanártársa és barátja birtokot vásárolt Felcsúton az 1850-es évek elején. Tomori nagy tisztelője volt Vörösmartynak, aki a szabadságharc bukása után nehéz anyagi körülmények között élt Pusztanyéken (a mai Kápolnásnyéken).

A költő élete utolsó napjaiban anyagilag támogatta Tomori. Felcsúti házában üvegszekrényben őrizte a költő köpenyét és kalapját, melyeket évek múlva a Magyar Nemzeti Múzeumnak ajándékozott.

Noll Zoltán

Lapunk írásaival,
gondolataival,
képeivel kívánunk
áldott karácsonyt
és boldog új évet
kedves Olvasóinknak!

Isten hozta!

Karácsonyra három családba
érkezett kisgyermek.

Rávai Brúnó – Rávai-Akli
Eszter és Rávai András kislánya –
november 25-én,

Foczkó Panna Róza – Foczkó-
Rozgonyi Zsófia és Foczkó Rados
kislánya – december 5-én,

Rahmé-Bányai Mór – Bányai Zsófia
és Rahmé Nicolas kislánya – december
10-én jött világra.

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester
december hónap legalább hetven
esztendő megélt születésnaposait
is köszöntötte.

Schneider János Gyula a 74.,
Kádas Miklós András a 76.,
Tokodi Jánosné Zsuzsanna a 70.,
Borsos Mihály a 73., Oláh
János a 77., Filvig István Sándor
a 79., Murányi Jánosné Ilona a 78.,
Schmidt János a 80., Papp
Lajosné Mária a 77. születésnapját
ünnepelte.

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x268 mm
1/1 tükör:	184x268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb
raktárkészletével
várjuk kedves
vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.

Telefon: 06 20 284 9076

Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.

E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

**VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET**

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

@ jotojas.hu

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szűnyogpusztán
a tojőházánál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

KORCSOLYAPÁLYÁNK
NOVEMBER 29.-TŐL SZERETETTEL
VÁRJA A CSÚSZNI VÁGYÓKAT!

NYITVATARTÁSUNK:
HÉTFŐ: ZÁRVA
KEDD-CSÜTÖRTÖK: 15:00-19:00
PÉNTEK-SZOMBAT: 10:00-20:00
VASÁRNAP: 10:00-19:00

CÍMÜNK: 8086 FELCSÚT, FŐ UTCA 4/A
TELEFONSZÁM: +36 30 4862385
WWW.TOETTEREM.HU

R-KÖRÖ

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és
erősáram tervezése, kivitelezése

**PUKÁS
SPORT HOTEL
ALCSÚT
AKADÉMIA**

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/795-820

Járási hivatalvezető: Szabó Gábor

A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Máty, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacs, Vértesboglár
E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

Kormányablak osztály – ügyfélfogadás

Osztályvezető: Vakán Péter

Központi telefonszám: 06-22/795-948

hétfő, szerda: 8.00–18.00

kedd: 7.00–15.00

csütörtök: 8.00–16.00

péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–14.00 és 13.00–15.00

csütörtök: 8.00–11.00 csak kamarai tagoknak

péntek: 8.00–11.00

Hatósági és Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00

péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája

2060 Bicske, Szent István út 1.

páros héten: szerda: 16.00–18.00

páratlan héten: csütörtök: 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-22/594-036

Ügyfélfogadási rend:

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594-036

hétfőn 8.00 órától (előzetes időpontfoglalás szükséges)

Faluház és Községi Színtér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-368

E-mail: faluhaz@felcsut.hu

Szarvas Józsefné: 06-70/450-8704

Csatlós Horváth Brigitta: 06-22/594-368

Nyitvatartás:

hétfő: 7.00–17.30

kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00

péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzere Ferenc háziorvos

hétfő, szerda: 12.00–15.00

kedd, csütörtök: 9.00–12.00

péntek: 8.00–12.00

Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Háziorvosi ügyeleti ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

(Bejárat a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.)

Telefonszám (Fejér vármegyében): 1830

Hétköznap: 16.00 és 22.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 8.00 és 14.00 között

Sürgősségi ügyeleti vagy mentőellátás

Központi ügyeleti telefonszám: 1830

Egységes segélyhívó rendszer: 112 (mentők)

Hétköznap: 22.00 és 8.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 14.00 és 8.00 között

Telephelyek:

8000 Székesfehérvár, Hunyadi u. 2.

2400 Dunaújváros, Vasmű u. 10.

2030 Érd, Szabadság tér 9.

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517

szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen), 11.00–13.00 (önállóan)

Gyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137., tel.: 06-22/252-550

Nyitvatartás: a háziorvosi rendelő nyitvatartása szerint, rendelési időben.

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049

Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtári, Információs és Községi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.

Könyvtárvezető: Szecsődi Zsolt

Tel.: 06-70/338-4814

E-mail: szecsodiszuza@freemail.hu

Nyitvatartás:

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00

kedd: 14.00–18.00

péntek: 9.00–14.00

szombat: ügyeleti időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kisfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020

E-mail: bicskerk@fejer.police.hu

Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-20/526-8664

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609

Felcsút Biztonságért Polgárőr Egyesület

Elnök: Kiss József

Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermekjóléti Alapítvány

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.

(Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.)

Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos

Rendelési idő:

Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (Csak előjegyzéssel)

hétfő: 11.00–17.30

kedd: 7.00–8.00 – elsősegély

csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat

7.00–8.00 – elsősegély

péntek: 10.30–17.30

Felcsúton: tel.: 06-22/668-224

Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és

rendelési idő alatt 16.00 óráig!

szerda: 10.30–17.30

Alcsútdobozai rendelő – prevenciósi rendelés:

hétfő, péntek: 9.30–11.00

Felcsúti rendelő:

szerda: 9.00–10.30 (Csak előjegyzéssel)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/490-6170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 35.

Dr. Poszavec Rita: 06-22/566-440

E-mail: iroda.bicske@kozjegyzo.hu

poszavec.rita@kozjegyzo.hu

Nyitvatartás:

hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8.00–12.00, 13.00–15.30

péntek: 8.00–12.00

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 900 példányban. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu

Kéziratleadás: 30/126-0540; stefananett@felcsut.hu, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu